

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoPr/3/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214220599
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4214220599.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Denisy Šaligovej v právnej veci žalobcu: Ján Bajcsi, nar. 18.03.1967, bytom Malá Iža 2, 945 01 Komárno, zastúpeného JUDr. Líviou Kňazikovou, advokátkou so sídlom Nám. M. R. Štefánika 6, 945 01 Komárno, proti žalovanému: Attila Rózsás, súkromný podnikateľ podnikajúci pod obchodným menom Attila Rózsás - RA TRANSPORT, so sídlom Virt 25, 946 38 Virt, IČO: 11 711 116, o zaplatenie náhrady mzdy, náhrady iných mzdových výdavkov a výdavkov vynaložených pri výkone pracovnej činnosti, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 8Cpr/6/2014-297 zo dňa 04.04.2018 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku v časti sumy 657,29 eura s 5,25% úrokom z omeškania od 16.05.2014 do zaplatenia, vo výroku o trovách konania a o trovách štátu zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Komárno (súd prvej inštancie) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.626,64 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne z tejto sumy od 16.05.2014 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil s odkazom na čl. 6 ods. 1, čl. 8, čl. 15 ods. 1, § 149, § 150 ods. 1, 2, § 151 ods. 1, 2, § 153 ods. 1, § 154, § 186 ods. 2, § 215 ods. 1, § 262 ods. 1,2, § 255 ods. 1,2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, účinného od 01.07.2016 (ďalej len „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“) a § 118 ods. 2, § 130 ods. 2 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonníka práce (ďalej len „Zákonník práce“). V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 18.11.2014 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného ako jeho bývalého zamestnávateľa zaplatiť mu: nedoplatok na hrubej mzde za mesiac október 2013 vo výške 67,24 eura, diéty za mesiac október 2013 vo výške 657,29 eura, hrubú mzdu + diéty za mesiac január 2014 vo výške 1.402,11 eura, náhradu mzdy za mesiac február 2014 vo výške 422,40 eura, náhradu mzdy za mesiace marec a apríl 2014 2 x 422,40 eura, spolu: 844,80 eura, náhradu mzdy za nevyčerpanú dovolenku v roku 2013 vo výške 232,80 eura, náhrada výdavkov za PHM vo výške 722,82 eura, celkom spolu 4.349,46 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 16.05.2014 do zaplatenia ako aj náhradu trov konania. Žalobca uviedol, že u žalovaného bol zamestnaný na základe pracovnej zmluvy zo dňa 03.01.2012. Dňa 17.02.2014 mu žalovaný dal okamžitú výpoveď podľa § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce. Rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 8Cpr/1/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.07.2014, súd určil, že výpoveď, ktorú mu dal žalovaný je neplatná. Jeho pracovný pomer skončil dohodou uplynutím výpovednej doby dňa 30.04.2014. Počas trvania jeho pracovného pomeru mu žalovaný nevyplatil mzdu a diéty, náhradu za nevyčerpanú dovolenku. Dňa 03.01.2014 bol na zahraničnej pracovnej ceste v ČR a pri platbe za tankovanie pohonných hmôt zistil, že žalovaný má účet zablokovaný, a preto bol nútený zaplatiť tankovanie zo svojich vlastných peňazí 2 x 9.900 Kč, t.j. 719,35 eura.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril dňa 13.11.2017 tak, že nárok žalobcu na náhradu za nevyčerpanú dovolenku vo výške 232,80 eura nepoprel a nepoprel nárok žalobcu na náhradu mzdy za mesiac február 2014 až apríl 2014, keď pracovný pomer žalobcu skončil dohodou ku dňu 30.04.2014. Vo zvyšnej časti žiadal žalobu zamietnuť.

3. Súd prvej inštancie mal preukázané, že žalobca bol u žalovaného zamestnaný na základe pracovnej zmluvy zo dňa 03.01.2012, pracovný pomer bol dohodnutý na dobu neurčitú a jeho pracovný pomer u žalovaného skončil dohodou ku dňu 30.04.2014, ktorá skutočnosť nebola oboma stranami popretá. Zhodné tvrdenia strán sporu sa týkali nároku žalobcu na náhradu za nevyčerpanú dovolenku vo výške 232,80 eura a nároku žalobcu na náhradu mzdy za mesiac február 2014 (nebola vyplatená aj podľa protokolu Inšpektorátu práce Nitra č. INA-4-17-2.6/P-E24,A25,E27-14 zo dňa 04.03.2014) vo výške 422,40 eura (mzdový dekrét platný od 01.01.2014 základný mesačný plat vo výške 422,40 eura) a to hrubá mzda za 3 odpracované dni 63,36 eura + doplatok 359,04 eura, za mesiace marec 2014 a apríl 2014 náhrada mzdy 2 x 422,40 eura, teda sporná nie je suma 1.500 eur.

4. Čo sa týka mesiaca október 2013 z protokolu Inšpektorátu práce Nitra č. INA-4-17-2.6/P-E24,A25,E27-14 zo dňa 04.03.2014 vyplýva, že žalovaný neposkytol žalobcovi mzdu najmenej v sume minimálneho mzdového nároku určeného pre stupeň náročnosti príslušného pracovného miesta. Takto potom žalobcovi prináležala minimálna mzda 405,24 eura mínus 338 eur - podľa mzdového dekretu zo dňa 01.08.2013 = 67,24 eura + diéty vo výške 657,29 eura (950 eur mínus zaplatená čistá mzda 292,71 eura). Súd nemal preukázanú tú skutočnosť, že podpisy na výplatnom vrecku rok 2013 sú žalobcove, hoci svedkyňa Csintalanová uviedla, že sú jeho. Súd poznamenáva, že túto skutočnosť nemohla svedkyňa dosvedčiť (nie je písomznalkyňa). Žalovaný nepredložil dôkaz o vyúčtovaní diét za tento mesiac, ani výdavkový pokladničný doklad - tak ako to predložil za iný mesiac (napr. január 2014) žiadny dôkaz o prevzatí diét zo strany žalobcu žalovaný neprodukoval. Dokonca svedok Peter Szabó uviedol, že vyúčtovanie cestovných výdavkov na jeho meno od 03.01. do 08.01. nie je jeho písmo, súd mal teda pochybnosti o listinách a o ich pravosti, ktoré boli predložené žalovaným. Preto súd mal za to, že časť mzdy a diéty neboli žalobcovi vyplatené, a preto aj v tejto časti vzhliadol žalobu za dôvodnú.

5. Čo sa týka mesiaca január 2014 žalobcovi prináležala hrubá mzda 422,40 eura + 979,71 eura ako diéty. Tu žalovaný argumentoval tým, že výplata 1.020 eur bola žalobcovi vyplatená do vlastných rúk 31.01.2014 a predložil zápisnicu s dátumom 31.01.2014, ktorá bola podpísaná svedkami Krénová (t.č. Csintalanová) a Gabrielou Nagyovou - opatrovatelkou žalovaného. Tu svedkyňa Csintalanová uviedla, že na takúto listinu sa nepamätá, ale podpis je jej. Žalovaný predložil pokladničný výdavkový doklad (neoznačený číslom) zo dňa 31.01.2014 ako vyúčtovanie diét - január, avšak podpis príjemcu chýba. Preto súd mal za to, že tieto listiny mohli byť vyhotovené ex post a žalobca jednoznačne a nad akúkoľvek pochybnosť nepreukázal skutočnosť, že by vyššie spomínaná suma žalobcovi bola vyplatená. Z protokolu Inšpektorátu práce Nitra č. INA-4-17-2.6/P-E24,A25,E27-14 zo dňa 04.03.2014 vyplýva, že žalovaný žalobcovi neposkytol za mesiac január 2014 za vykonanú prácu mzdu. Taktiež listinu - zápisnicu zo dňa 05.02.2014 o tom, že žalobca a žalovaný nemajú proti sebe žiadne podližnosti a zamestnanec nemá voči zamestnávateľovi žiadne nároky z titulu pracovnej zmluvy sa súdu javí ako dodatočne vyhotovená, aj tu sa svedkyňa Csintalanová vyjadrila, že na takúto listinu sa nepamätá, ale podpis je jej. Súd dokazovanie výsluchom Gabriely Nagyovej nevykonal, pretože išlo u nej o osobu, ktorá bola opatrovatelkou žalovaného, Margita Sovincová mala byť vypočutá k písmu žalobcu a svedka Szaba k tomuto súd uvádza, že táto osoba nie je písomznalkyňou, a preto tento dôkaz nevykonal a čo sa týka doloženia manželky žalobcu k otázke preberania sumy od žalovaného, nebol popísaný skutok, z akého dôvodu by mala byť doložená a v danom prípade by nešlo o hospodárnosť konania.

6. Čo sa týka náhrady výdavkov za PHM vo výške 722,82 eura tu súd nemal žalobu za dôvodnú a v tejto časti žalobu zamietol s poukazom na to, že nie je nad akúkoľvek pochybnosť preukázané, že žalobca platil za PHM za žalovaného. Skutočnosť, že svedok Szabó uviedol, že doniesol kartu žalobcovi, lebo mu povedal, že nevie natankovať za kartu žalovaného nestačí k preukázaniu.

7. Proti tomuto rozsudku vo vyhovujúcom výroku v časti sumy 657,29 eura s príslušenstvom a v súvisiacich výrokoch o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podané odvolanie odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), h) CSP a vytýkal súdu prvej inštancie napadnutý vyhovujúci výrok v tom, že súd prvej inštancie sumu 3.626,64 eura

spočítal v odôvodnení v bode 5 zo sumy 232,80 eura, 63,36 eura, 359,04 eura, 22,40 eura, v odôvodnení v bode 7 zo sumy 67,24 eura, 657,29 eura a bode 8 zo sumy 422,40 eura a 979,71 eura, pričom k tomuto nesprávnemu zisteniu došlo nevypočítím svedkov - Gabriely Nagyovej, Margity Slovincovej a sestry žalovaného. Odkázal na výplatné vrečko za rok 2013, kde je podpis žalobcu za mesiac október 2013, ktorý nebol spochybnený, a teda žalobca prevzal od žalovaného sumu 950 eur v mesiaci október 2013. Poukázal aj na mzdový list žalobcu, z ktorého vyplýva, že žalobcovi bola v tomto mesiaci účtovaná mzda vo výške 388 eur, pričom mal vyplatené 292,71 eura. Žalobca nespochybnil podpis za prevzatie a príjem súm za rok 2013, ale iba uviedol, že sumu za mesiac október nedostal. Za mesiac október žalobcovi prináleží iba doplatok vo výške 67,24 eura brutto a treba diéty vo výške 657,29 eura odpočítať, pričom výsledná suma namiesto sumy 3.626,64 je suma 2.969,35 eura.

8. K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca navrhujúc napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Súd prvej inštancie vykonal rozsiahle dokazovanie, skutkový stav zistil úplne a dostatočne pre správne rozhodnutie vo veci. Výsluchy ďalších svedkov by nevedli k zisteniu žiadnych ďalších skutočností relevantných pre správne posúdenie veci. Súd nepripustenie nevykonaných dôkazov riadne a náležite odôvodnil. Konanie pred súdom prvej inštancie netrpí žiadnymi vadami, ktoré by mali za následok nesprávne právne rozhodnutie vo veci.

9. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že nie sú dané podmienky ani na potvrdenie a ani na zmenu napadnutého rozsudku. Preto tento rozsudok v napadnutej časti vo vyhovujúcom výroku týkajúcom sa časti sumy 657,29 eura s príslušenstvom a v súvisiacich výrokoch o trovách konania podľa § 389 ods. 1 písm. b) a § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozsudok v odvolaní nenapadnutej časti týkajúcej sa priznania sumy 2.969,35 eura s príslušenstvom (z celkovej sumy 3.626,64 eura s príslušenstvom) a vo výroku o zamietnutí zvyšku žaloby nadobudol v dôsledku absencie odvolania právoplatnosť.

10. Konanie v tejto veci bolo začaté ešte za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, účinného do 30.06.2016 (ďalej len „OSP“), no odvolací súd aplikujúc už ustanovenie Civilného sporového poriadku v odvolacom konaní postupoval v súlade s ustanovením § 470 ods. 1,2 CSP, podľa ktorého: (1) Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. (2) Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

11. Podľa obsahu spisu sa žalobca žalobou podanou dňa 18.11.2014 domáhal náhrady mzdy a iných mzdových výdavkov a výdavkov vynaložených pri výkone pracovnej činnosti. Žalobca bol u žalovaného zamestnaný, jeho pracovný pomer u žalovaného skončil dohodou ku dňu 30.04.2014, pričom žalovaný mu počas trvania pracovného pomeru nevyplatil celkovo sumu 4.349,46 eura, pozostávajúcu z nedoplatku na hrubej mzde za mesiac október 2013 vo výške 67,24 eura, diét za mesiac október 2013 vo výške 657,29 eura, hrubej mzdy a diét za mesiac január 2014 vo výške 1.402,11 eura, náhrady mzdy za mesiac február 2014 vo výške 422,40 eura, náhrady mzdy za mesiac marec 2014 vo výške 422,40 eura, náhrady mzdy za mesiac apríl 2014 vo výške 422,40 eura, náhrady mzdy za nevyčerpanú dovolenku v roku 2013 vo výške 232,80 eura a náhrady výdavkov za PHM vo výške 722,82 eura. Vo veci samej rozhodol súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.626,64 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne z tejto sumy od 16.05.2014 do zaplatenia a vo zvyšku (náhrady výdavkov za PHM) súd žalobu zamietol. Proti tomuto rozsudku v časti vyhovujúceho výroku a súvisiacich výrokoch o trovách konania podal odvolanie žalovaný, preto odvolací súd preskúmal len túto časť rozsudku súdu prvej inštancie.

12. Pri rozhodovaní o odvolaní odvolací súd vychádzal najmä z ustanovenia § 220 ods. 2 CSP, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých

dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

13. Výkladom tohto ustanovenia treba dospieť k záveru, že účelom odôvodnenia rozhodnutia je preukázať jeho správnosť, logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť myšlienkový postup súdu vedúci k rozhodnutiu i s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Súčasne je i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní súdnych rozhodnutí, ktoré preto musia byť preskúmateľné. Súd je povinný rozsudok odôvodniť spôsobom zakotveným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP, čo je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z Listiny základných práv a slobôd ako aj z článku 46 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov a právnymi závermi. Stav, kedy rozsudok neobsahuje náležitosti uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP vedie v konečnom dôsledku k tomu, že sa stáva nepreskúmateľným. Ak je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné, musí ho odvolací súd zrušiť, pretože inak by zaťažil konanie vadou, ktorá môže mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

14. Nedostatok odôvodnenia písomného vyhotovenia rozhodnutia je vo svojej podstate porušením základného práva strany sporu na spravodlivý proces. Judikatúra nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument. Rozhodnutie musí obsahovať riadne odôvodnenie, pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky.

15. Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutia súdu je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu, t.j. musí byť preskúmateľné. Porušením uvedeného práva strany sporu na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

16. Žalovaný v podanom odvolaní namietal len žalobcovi priznané diéty za mesiac október 2013 vo výške 657,29 eura. Náhradu mzdy, ostatné diéty a náhradu nevyčerpanej dovolenky, ktoré taktiež tvoria súčasť žalobcovi priznanej sumy vo výške 3.626,64 eura, žalovaný v podanom odvolaní nenamietal, a teda týmito jednotlivými nárokmi žalobcu sa odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) v odvolacom konaní nezaoberal. Odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal zo skutkového stavu, ktorý zistil vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie, pričom odvolací súd konštatoval nepreskúmateľnosť odôvodnenia súdneho rozhodnutia v časti týkajúcej sa úvah súdu o priznaní žalobcovi diét za mesiac október 2013 v sume 657,29 eura. V súvislosti s rozhodnutím o priznaní diét za mesiac október 2013 žalovaný v podanom odvolaní poukázal na Výplatné vrečko za rok 2013, ktorým žalobcovi vyplácal diéty, vrátane diét v sume 950 eur za mesiac október 2013, pričom na Výplatnom vrečku sa nachádza podpis žalobcu preukazujúci prevzatie daných diét, ktorý žalobca a ani svedkyňa Csintalanová v konaní nespochybnili, a preto je považovaný za platný. Týmto namietal záver súdu prvej inštancie, ktorý v súvislosti s diétami za mesiac október 2013 nemal za preukázanú skutočnosť, že podpisy na Výplatnom vrečku za rok 2013 patria žalobcovi, a teda nemal za preukázané, že k výplате diét za október 2013 došlo. Konštatovanie súdu prvej inštancie o pochybnostiach pravosti podpisov žalobcu na Výplatnom vrečku za rok 2013 sa odvolaciemu súdu po preštudovaní obsahu spisu javí byť svojvoľným konštatovaním súdu, ktoré nie je podložené akýmikoli tvrdeniami, resp.

dôkazmi strán sporu. V predmetnom konaní žalobca síce namietal originalitu listiny Porušenie pracovnej disciplíny zo dňa 05.02.2014 a zápisníc zo dňa 05.02.2014 a 20.09.2013, ale pravosť podpisov na Výplatnom vrecku za rok 2013 nenamietal. Aj svedkyňa Csintalanová, hoci nie je písomožníčka, neprejavila žiadnu pochybnosť o pravosti týchto podpisov. Súd prvej inštancie pri tomto konštatovaní neuviedol žiadne skutočnosti, resp. dôkazy, na základe ktorých došlo k spochybneniu pravosti podpisov žalobcu na Výplatnom vrecku. Žalobca počas celého konania pred súdom prvej inštancie nespochybnil platnosť týchto svojich podpisov, preto sa záver súdu o nepreukázaní pravosti predmetných podpisov žalobcu nezakladá na vykonanom dokazovaní, je svojvoľným, zakladajúcim nepreskúmateľnosť tejto časti súdneho rozhodnutia. Z obsahu spisu nie je zrejmé, na základe ktorých skutočností súd prvej inštancie dospel k uvedenému záveru.

17. S ohľadom na uvedené odvolací súd urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie v časti napadnutého vyhovujúceho výroku obsahuje nedostatok, pre ktorý neboli dané podmienky ani na jeho potvrdenie a ani na jeho zmenu. Odvolanie žalovaného týkajúce sa žalobcoví priznaných diét za mesiac október 2013 zhodnotil odvolací súd ako opodstatnené, a v dôsledku toho podľa § 389 ods. 1 písm. c) a § 391 ods. 1 CSP napadnutý vyhovujúci výrok v uvedenej časti a súvisiace výroky o trovách konania zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní súd prvej inštancie vec opätovne prejedná, pričom žalobca sa jasne vyjadrí k pravosti jeho podpisu (v spise na č.l. 28) o prevzatí sumy za mesiac október 2013 vrátane ostatných podpisov na tejto listine, t. j. či diéty za mesiac október 2013 v sume 657,29 eura ako aj ďalšie sumy za iné mesiace prevzal tak, ako to vyplýva z Výplatného vrecka za rok 2013. V prípade, že svoj podpis spochybní, dôkazné bremeno v smere posúdenia pravosti tohto podpisu bude spočívať na ňom. Skutočnosť, že žalovaný nepredložil vyúčtovanie diét za október 2013 a ani výdavkový pokladničný doklad tak, ako to predložil za mesiac január 2014, samo o sebe nepreukazuje, že k výplate diét za október 2013 nedošlo, pretože výplatné vrecko rovnako ako výdavkový pokladničný doklad je listinou spôsobilou preukázať vyplatenie peňažných prostriedkov v hotovosti. Súd prvej inštancie vo veci opätovne rozhodne a svoje rozhodnutie odôvodní tak, aby zodpovedalo zákonnej požiadavke riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 220 ods. 2 CSP.

18. Súčasne odvolací súd poukazuje aj na nedostatočné odôvodnenie výroku o náhrade trov konania, ako aj absentujúce odôvodnenie výroku o trovách štátu. V novom rozhodnutí s ohľadom na celkový výsledok sporu rozhodne aj o trovách konania, vrátane trov konania odvolacieho (§ 396 ods. 3 CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).